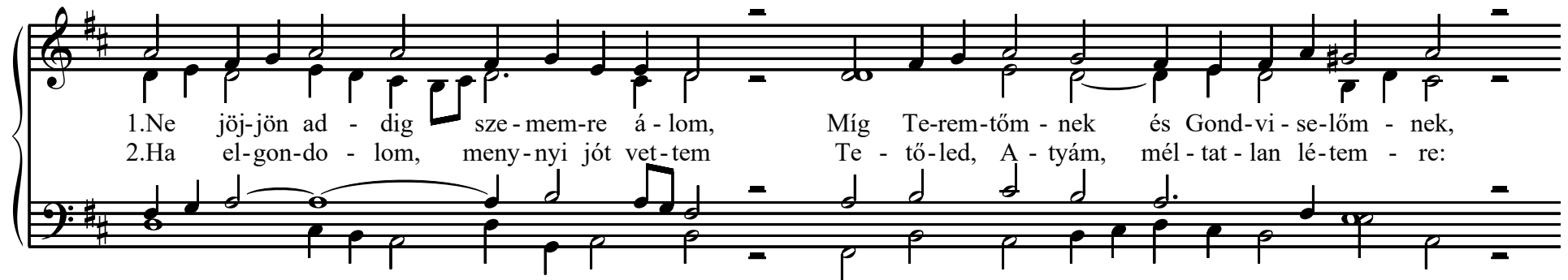

697. Ne jöjjön addig szememre álom

Vad Péter Zsigmond

1. Ne jö-jön ad - dig sze-mem-re á - lom, Míg Te-rem-tóm - nek és Gond-vi - se-lóm - nek,
2. Ha el-gon-do - lom, meny-nyi jót vet-tem Te - tő-led, A - tyám, mél - tat - lan lé-tem - re:

3

Ki - től min - den jó a - do-má-nyok jö - nek, Jó - té - te - mé - nyit meg nem há - lá - lom.
Csu - dá-lom, mint vi - gyá-zol é - le - tem - re, Ki csak el - tű - rést sem ér - dem-let - tem!

697. Ne jöjjön addig szememre álom

3. Áldalak, hogy e megrepedezett Nádszálat ma eltörni nem engedted;
Gyarló életem híven vezérelted, Melyet sok veszély megkönyékezett.
4. Számnak mind étele, mind itala, Az ép elme az egészséges testben,
Az öröm és a békesség szívemben: Ingyen való adományod vala.
5. Kihez menjek több kegyelmet kérni? Szemem és szívem tehozzád emelem,
Mert a tenálad lakozó kegyelem Mélységeit nem lehet megmérni.
6. Bizton hajtom le fejem ez éjjel, Ha te, hű Pásztor, tartasz engem szemmel,
Így szemem nem lát s nem hallok fülemmel: Nem bánthat senki semmi veszéllyel.
7. Légy hát őrállóm ez éjszakában! Hogyha töreit útjaimba hányja,
Aki vagy vesztém, vagy károm kívánja: Ne jusson célhoz rossz szándékában.
8. Adjad, hogy véghez vigyem munkáim, Lelkem és testem újra erőt végyen,
És nyugodalmam mértékletes légyen, Hogy munkára szánhassam óráim.
9. Nem bocsátlak el, Atyám, tégedet, Míg meg nem áldasz engemet, fiadat:
Dicsőítsd meg hát bennem irgalmadat, És én magasztalom Felségedet.

